

**Platform
Bezorgde Dienders**
info@bezorgdedienders.nl
www.bezorgdedienders.nl
 p/a Schildwacht 24
 2353 DZ Leiderdorp
 0622 – 603803

Leiderdorp, januari 2012.

P E T I T I E

De Minister van Veiligheid en Justitie
 i.a.a. woordvoerders politie/justitie
 van de Kamerfracties.

Geachte minister Opstelten,

Als Platform Bezorgde Dienders (PBD) willen wij met deze petitie reageren op uw brief dd. 12 december 2011, die u hebt verzonden aan de voorzitters van de politievakbonden als vervolg op de gemeenschappelijke verkenning door u en de vakbonden, van diverse onderwerpen aangaande een nieuw arbeidsvoorwaardenakkoord voor de politiesector.

Enerzijds stemt het ons hoopvol dat u er bij uw inzet voor de onderhandelingen voor heeft gekozen, nadrukkelijke prioriteit te leggen bij het vergroten van de inzetbaarheid en de weerbaarheid van het politiepersoneel en dat maatregelen gericht op voldoende, goed toegerust personeel, nu absolute voorrang horen te hebben.

Anderzijds maken wij ons zorgen om passages in uw genoemde brief waarin er wederom wordt gemorreld aan afspraken op het rechtspositionele vlak. Arbeidsvoorwaarden die al behoorlijk "uitgedund" waren, worden nog verder uitgekleed. Voor veel collegae die met vastgelegde afspraken aan dit prachtige vak begonnen, werden en worden de spelregels een kwartier voor het einde van de wedstrijd gewijzigd. Dat schaadt het vertrouwen in de overheid als werkgever.

Wij begrijpen en delen uw zorg om de huidige Nederlandse economische situatie en de Europese ontwikkelingen. Daarbij willen wij echter opmerken dat Nederland (nog) behoort tot de meest gezonde economieën van Europa en van de wereld. Nederland is in staat om miljarden bij te dragen aan landen waar de politieambtenaren op beduidend jongere leeftijd dan in Nederland, van hun pensioen mogen gaan genieten. In dat licht is het best wrang dat voor onze dienders de broekriem steeds strakker aangehaald wordt.

Wij vragen hierbij om uw begrip voor onze zorg om onze rechtspositie, veiligheid en financiële situatie. Zoals u weet, zijn wij geen vakbond maar mensen van de werkvloer met hart voor het vak dat als primaire taak heeft het waarborgen van veiligheid voor alle mensen binnen de Nederlandse grenzen.

Middels deze petitie willen wij, ter ondersteuning van de vakorganisaties, een positieve bijdrage leveren aan de onderhandelingen tussen u en de vakbonden. Wij doen dat in jip-en-janneketaal omdat dat bij ons past, veel mensen aanspreekt en weinig vragen oproept. Duidelijkheid die ons ook aansprak in de looneis van de ACP bij de onderhandelingen met uw voorganger in 2007. Geen vage (bruto)procenten maar een duidelijke eis: 200 Euro netto per maand in de portemonnee erbij.

Na een periode van 6 jaar waarin voor de politiemedewerker die op zijn eindanciënniteit stond nagenoeg geen progressie waarneembaar was in zijn of haar netto salaris, werd er na de onderhandelingen van 2007 een relatief gunstige CAO afgesloten. Met relatief gunstig bedoelen wij dat de afgesloten CAO in dit geval wat gunstiger was dan de CAO's die op een later tijdstip voor andere beroepsgroepen werden afgesloten. Dat mocht ook best eens nadat we al 6 jaar achterliepen. Het resultaat van die onderhandelingen verlichtte de pijn die er bij veel collegae was, maar nam die zeker niet weg. Het gewenste resultaat was niet bereikt maar bood zeker een "goede opstap" voor de volgende (lees huidige) CAO-onderhandelingen.

Inkomstenontwikkeling

U schrijft in uw brief dat u voornemens bent om voor het tweede achtereenvolgende jaar voor onze beroepsgroep de nullijn te hanteren. Daarbij trekt u een vergelijking naar andere werkgevers waar sprake is van massa-ontslagen. Uw voornemen en de steeds maar terugkerende vergelijking met het bedrijfsleven vervullen ons met zorg.

Na de intrede van de Euro werden onze salarissen getalsmatig meer dan gehalveerd. Een netto inkomen van 3100 Gulden werd 1400 Euro. In de eerste instantie gold dat ook voor de prijzen van gebruiksgoederen en levensmiddelen. Vermoedelijk als gevolg van de effecten op de Europese handelsmarkt werden die prijzen al snel opgeschroefd terwijl onze salarissen gelijk bleven. Dat betekende een forse afname van de koopkracht. Een gevolg daarvan is dat een groeiend aantal collegae in de schuldhulpverlening terechtkomt. Dat schaadt het imago van de politie.

Omdat cijfers het meest tot de verbeelding spreken, willen wij u het volgende simpele rekenvoorbeeld niet onthouden:

Netto inkomen per maand	1884.-
<u>Toelage</u> (dus geen salaris) onregelmatigheid gemiddeld	160.-
<u>Toelage</u> (dus geen salaris) ivm niet deelnemen aan levensloopregeling	<u>140.-</u>
en dus een jaar langer doorwerken	2184.-

Uitgaven:	
Ziektekostenverz.(2 pers.)	256.-
Huur/hypotheek	850.-
Energie/water	200.-
Vaste lasten (verzekeringen,wegenbelasting, casema, OZB etc.)	<u>350.-</u>
	1656.-

Maandelijks te besteden : 2184 – 1656 = **528 euro**

Ter ondersteuning treft u als bijlage een salarisuitdraai aan, over de maand september 2011 van een **vijfenvijftigjarige hoofdagent** (met **37 dienstjaren**, volledige werkweek) met een inwonend kind.

Wij kennen uiteraard de inhoud van uw winkelwagentje aan het einde van iedere week niet, maar het zal u ongetwijfeld duidelijk zijn, dat het genoemde bedrag niet voldoende is om een gemiddeld gezin voor een maand in de noodzakelijke levensbehoefte te laten voorzien. Dan hebben wij het nog niet over de secundaire levensbehoeften.

Voor alleenstaanden een probleem en bij meerpersoons huishoudens een reden waarom de eventuele partner gedwongen is om ook voor inkomsten te zorgen. Wanneer dat om praktische redenen (bijv. kleine kinderen en ontbreken van betaalbare kinderopvang) niet mogelijk is, dan zou de politiefunctionaris zelf een nevenfunctie kunnen of moeten zoeken. Daarbij worden wij echter beperkt door de Arbeidstijdenwet en het integriteitstatuut omdat niet alle functies te combineren of in overeenstemming zouden zijn met een baan bij de politie.

Mede als gevolg van het beleid in de afgelopen decennia neigden de politieregio's qua inrichting naar een omgekeerde piramide of op z'n minst een kind met een waterhoofd. In die zin zien wij de vorming van een Nationale Politie, die aan dergelijke ontwikkelingen een einde kan maken, met positieve belangstelling tegemoet.

Wel vragen wij in dit verband uw aandacht voor het volgende:

In verband met de structuur van de organisatie zijn bevorderingen in rang niet voor iedereen weggelegd. Dat heeft lang niet altijd te maken met geschiktheid (het kan zelfs een bewuste keuze van de diender zijn) maar met het beperkte aantal beschikbare plaatsen in de naasthogere rang. Zo kan een hoofdagent in de leeftijd van 28 jaar hetzelfde salaris verdienen als de hoofdagent van 55 jaar. En dat terwijl het rendement van de oudere hoofdagent i.v.m. ervaring en een goed gevulde rugzak, voor de organisatie belangrijk hoger ligt.

In dat kader willen wij u hierbij in overweging geven om de huidige eindanciënniteit van de goed functionerende hoofdagent om de 2 jaar met een anciënniteit te verhogen met een afgesproken maximum. Daarmee wordt de beloning eerlijker verdeeld, is de kans groter dat de diender zich enthousiast zal blijven inzetten en de kans kleiner dat er een categorie "uitgebluste dienders" ontstaat.

Weerbaarheid / vroegpensioen / vaardigheid / beroepsvergelijking

In onderdeel 2D van uw brief meldt u dat uit het beloningsvergelijkingsonderzoek van de werknemersvereniging AAVN uit 2009 naar voren is gekomen, dat er niet gesproken kan worden van een beloningsachterstand (salaris en emolumenten) van de politiemedewerkers ten opzichte van andere maatschappelijk vergelijkbare sectoren. In die beroepsvergelijking hebben wij niet zoveel vertrouwen. Alleen al het feit dat de politieagent in zijn werk tegen zaken op kan lopen die je in geen enkele andere werkomgeving aantreft, onderscheidt de politieorganisatie van andere beroepsgroepen.

Uw ambtsvoorganger (ten tijde van het genoemde onderzoek) vergeleek het beroep van politieagent o.a. met dat van de buschauffeur. Met alle respect voor de buschauffeur, maar dan wordt toch volledig de plank misgeslagen. Wanneer een buschauffeur bijvoorbeeld een bedreiging heeft ervaren op een traject, dan kan hij of kunnen al de chauffeurs er voor kiezen om dat traject niet meer te rijden. Van de politieagent wordt verwacht dat hij optreedt wanneer een psychisch gestoorde met het gehalte van een gevaarlijke gek, in het rond loopt te schieten. Niet, of onjuist optreden in dergelijke situaties kan de agent in het kader van "optreden bij Amok" duur komen te staan en zelfs strafrechtelijke vervolging opleveren.

Wij beseffen dat er momenten in het leven van de agent kunnen zijn waarvan de burger zou kunnen zeggen: "Zo, die verdient het gemakkelijk". Daartegenover staan echter zoveel momenten waarop we het niet "gemakkelijk verdienen", waar de burgers (en helaas ook sommigen van onze leidinggevenden) geen enkele notie hebben.

Bijvoorbeeld de agent die in een stikdonkere nacht in het veld langs de spoorlijn loopt omdat de machinist van de trein die doorgereden is "een bonk gehoord zou hebben". Plotseling ziet die agent in het licht van zijn zaklamp een bol tussen de spoorstaven liggen. Die bol blijkt een mensenhoofd te zijn met daarin twee ogen die wijd openstaan en de agent met een nietszeggende blik aanstaren. Die blik kan je achtervolgen tot het einde van je leven.

Of:

Het kind dat hij in zijn armen heeft en waar hij het leven wel in zou willen blazen maar dat toch overlijdt, met daarbij de radeloze ouders die de uniformjas van het lijf van die agent willen rukken.

Of:

Die rechercheur die op basis van zijn verstand zijn vriendelijkste gezicht opzet tegen de verdachte die tegenover hem zit, om zoveel mogelijk daderwetenschappen boven tafel te krijgen, terwijl zijn gevoel hem zegt dat die verdachte een gruwelijk misselijkmakend misdrijf heeft begaan;

Of:

De agent die tijdens de jaarwisseling tussen een joelende dronken menigte staat. Door zijn ervaring is hij met zijn mond meestal goed in staat om situaties onder controle te brengen en door zijn lichamelijke training is hij daarnaast ook fysiek redelijk weerbaar. Hij kent die nacht echter momenten van angst.

Angst, omdat hij wordt omringd door vormen van geweld waartegen een politieman zich niet kan wapenen. Angst, om als gevolg van een vernietigende klap, zijn gehoor- of gezichtsvermogen (en dus zijn baan) kwijt te raken, omdat één of andere idioot er met zijn dronken hoofd behagen in schept om een dergelijk projectiel naar de agent te gooien. Vanuit de menigte is toch niet te zien wie het gedaan heeft. Het ironische daarbij is dat de overheid destijds heeft besloten om wat zwaarder vuurwerk toe te staan om te voorkomen dat er illegaal vuurwerk het land binnengesmokkeld zou worden. Gevolg daarvan is o.a. dat men met stukken vuurwerk loopt die een geweldige explosiekracht hebben. Wij kunnen u verkeersborden van 2mm dik metaal laten zien, die volkomen opengereten werden en van de paal af knalden waarop zij met stalen beugels bevestigd waren.

Zomaar enkele voorvallen die op ons netvlies gebrand kunnen staan. Dergelijke gebeurtenissen vormen ons karakter, tekenen ons leven, "maken ons ouder" en behoren tot de elementen die ons mooie vak aanmerken als zwaar beroep. Die karaktervorming beïnvloedt niet alleen ons eigen leven maar ook dat van onze gezinnen/achterban en dat geldt voor zowel de politieagenten in de noodhulp als voor de recherchecollegae.

Daarnaast bestaat er het risico van fysieke beschadigingen die al dan niet permanent kunnen zijn. Wanneer er dan nog eens door de werkgever koehandel bedreven wordt over de vergoeding die de betreffende ambtenaar zou moeten krijgen, ook dan daalt het vertrouwen in de overheid als werkgever tot een dieptepunt.

Het besef dat het beroep van politieagent onder de categorie zware beroepen valt, leidde ertoe in de tijd "dat de politieagent niet mocht huilen" (dat paste immers niet bij het imago van de stoere agent), dat men van mening was dat een arbeidsduur van 40 jaar het maximum was. Tevens vond men dat de leeftijd van 60 jaar het maximum was om het vak nog op verantwoorde wijze te kunnen uitoefenen. Het werden o.a. de arbeidsvoorwaarden waar een groot percentage van de nog werkende politiemensen hun loopbaan mee zijn begonnen.

Tegenwoordig wordt de agent bij de minste of geringste beroepservaring omringd door psychologen, psychiaters of andere hulpverleners die hem bijstaan. Wij zijn van mening dat het wellicht wat doorslaat. Het percentage politiestudenten dat in de psychische hulpverlening terecht komt is stijgende. Vroeger was dat trouwens ondenkbaar, omdat men al snel van mening was dat je voor het verkeerde beroep had gekozen. Men raakt er nu kennelijk van doordrongen dat het vak van politieagent zijn tol eist.

Onder punt 2B van uw brief schrijft u aandacht te willen besteden aan het toegenomen ziekteverzuim (maar liefst 20-30%) met name op het psychosociale vlak. Tegelijkertijd bent u onder punt 2C van mening dat de politieambtenaar maar moet doorwerken tot de leeftijd van 66 respectievelijk 67 jaar. Dat lijkt ons niet in overeenstemming met elkaar in een steeds complexer maar vooral grimmiger wordende maatschappij.

Geachte heer Opstelten, in alle eerlijkheid willen wij u hierbij de volgende vraag voorleggen:

Kunt u het zich voorstellen dat politiemensen die dezelfde leeftijd hebben als u op dit moment heeft, met alle lichamelijke ongemakken die er op die leeftijd al kunnen zijn, achter verdachten aan rennen, over schuttingen klimmen, spoedritten rijden, schieten in een noodsituatie en 100% alert zijn?

U bent minister van een Kabinet waarvan de regeringspartijen evenals de gedoogpartij, tijdens de verkiezingscampagnes de politie als bijzondere pijler van de samenleving zo'n warm hart toedroegen. U kunt eraan bijdragen dat dat warme hart voor de politieorganisatie van dat moment, niet de schijn krijgt van verkiezingstaal en gebakken lucht. Een bijzondere organisatie legitimeert een onderscheidende CAO.

Arbeidsvoorwaarden waarmee veel van onze collegae hun loopbaan bij de politie startten, zoals max. 40 dienstjaren, FLO, pensioenberekening over het laatst verdiende salaris, dienstsport in diensttijd, goede en voordelige verzekering voor geneeskundige vergoedingen, werden ons al ontnomen.

In dat kader doen wij hierbij met klem een beroep op u als onze werkgever en verzoeken u naar aanleiding van het vorenstaande om:

1. in ieder geval af te zien van het voor het tweede achtereenvolgende jaar hanteren van de nullijn voor de politieorganisatie;
2. af te zien van "het langer doorwerken" voor politieambtenaren die daadwerkelijk politiewerk verrichten;
3. te bezien in hoeverre de arbeidsvoorwaarden met betrekking tot het maximum aantal dienstjaren en het Functioneel Leeftijdsontslag zoals die voorheen op de politieambtenaren van toepassing waren, hersteld kunnen worden.

Tot slot.

Het realiseren van de Deltawerken bracht enorme kosten met zich mee. Ook het dagelijkse onderhoud van die Deltawerken vraagt steeds om een aanzienlijke financiële bijdrage van de maatschappij. Investerings die zo op het oog weinig opleveren. Maar wanneer de storm opsteekt wordt de waarde van die investeringen steeds weer duidelijk.

Het toenemend aantal heftige calamiteiten en grootschalige gebeurtenissen bij de politie wordt te gemakkelijk weggeschreven onder de noemer piekbelasting. Steeds blijkt dan weer dat de politie het moeilijker of niet meer aankan. Het zou goed zijn wanneer er naar de politie gekeken wordt zoals naar de metafoor De Deltawerken. Wij willen deze petitie besluiten met de opmerking: "VEILIGHEID, EEN GOEDE INVESTERING VOOR HET LEVEN"

Hoogachtend,

Namens het Platform Bezorgde Dienders
Dolf Mauritz

Bijlagen:

- 1 kopie van salarisoverzicht
- 2 handtekeningenlijst (digitaal)